

Czwartek, 21 października 2010 r.

59. zgadza się, że stworzenie interdyscyplinarnej bazy wiedzy naukowej i technologicznej na temat europejskich mórz i wybrzeży ma podstawowe znaczenie; zwraca się do Komisji i państw członkowskich we współpracy z podmiotami regionalnymi i lokalnymi o ocenę istniejących baz danych i programów obserwacyjnych oraz o przyspieszenie działań mających na celu jak najszybsze uruchomienie Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska Morskiego;

60. wzywa Komisję, aby pomogła państwom członkowskim w zainicjowaniu planu inwentaryzacji i sporządzenia map położenia wraków statków i podwodnych stanowisk archeologicznych – jako że stanowią one część dziedzictwa historycznego i kulturowego Wspólnoty – a tym samym ułatwiła poznanie i zbadanie tych miejsc oraz przyczyniła się do zapobiegania rabunkom, na które są one narażone, umożliwiając w ten sposób ich odpowiednią ochronę;

61. z zadowoleniem przyjmuje opracowany niedawno przez Komisję atlas mórz i zachęca zainteresowane podmioty, aby korzystały z forum morskiego jako nowego instrumentu współpracy oraz by włączyć do niej skuteczniej ogół społeczeństwa;

*

* *

62. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji Europejskiej.

Stosunki handlowe UE z Ameryką Łacińską

P7_TA(2010)0387

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. w sprawie stosunków handlowych Unii Europejskiej z Ameryką Łacińską (2010/2026(INI))

(2012/C 70 E/08)

Parlament Europejski,

— uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie przygotowań do Szóstej Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w Hongkongu ⁽¹⁾, z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie oceny rundy negocjacji z Doha po konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Hongkongu ⁽²⁾, z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie handlu i ubóstwa: projektowanie polityki handlowej z myślą o maksymalizacji przyczyniania się handlu do walki z ubóstwem ⁽³⁾, z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie ściślejszego partnerstwa między Unią Europejską a Ameryką Łacińską ⁽⁴⁾, z dnia 12 października 2006 r. w sprawie stosunków gospodarczych i handlowych między UE a MERCOSUR-em w perspektywie zawarcia układu o stowarzyszeniu międzyregionalnym ⁽⁵⁾, z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie pomocy UE na rzecz handlu ⁽⁶⁾, z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) i dostępu do leków ⁽⁷⁾, z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie handlu i zmian klimatu ⁽⁸⁾, z 24 kwietnia 2008 r. w sprawie V szczytu Ameryka Łacińska i Karaiby-UE w Limie ⁽⁹⁾ oraz z 24 kwietnia 2008 r. pt. „Ku zreformowanej Światowej Organizacji Handlu” ⁽¹⁰⁾, z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie handlu surowcami i produktami podstawowymi ⁽¹¹⁾, z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie wpływu światowego kryzysu finansowego i gospodarczego na kraje rozwijające się oraz na współpracę na rzecz rozwoju ⁽¹²⁾ oraz z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie strategii UE w stosunkach z Ameryką Łacińską ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006, s. 126.

⁽²⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 155.

⁽³⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 261.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 296 E z 6.12.2006, s. 123.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 308 E z 16.12.2006, s. 182.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 291.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 591.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 297 E z 20.11.2008, s. 193.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 259 E z 29.10.2009, s. 64.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 259 E z 29.10.2009, s. 77.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 5.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0089.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0141.

Czwartek, 21 października 2010 r.

- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Parlamentarnego Eurolat, a w szczególności z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie wyzwań i możliwości wynikających z globalizacji dla stosunków gospodarczych i handlowych między Unią Europejską i państwami Ameryki Łacińskiej, z dnia 1 maja 2008 r. w sprawie wyzwań i możliwości wynikających z dauhańskiej rundy negocjacyjnej, z dnia 8 kwietnia 2009 r. w sprawie handlu i zmian klimatu oraz z dnia 14 maja 2010 r. w sprawie reformy Światowej Organizacji Zdrowia,
- uwzględniając deklaracje końcowe posiedzeń konferencji parlamentarnej na temat Światowej Organizacji Handlu (WTO), przyjęte w Genewie w dniu 18 lutego 2003 r., w Cancún w dniu 12 września 2003 r., w Brukseli w dniu 26 listopada 2004 r., w Hongkongu w dniu 15 grudnia 2005 r. oraz w Genewie w dniu 2 grudnia 2006 r. i w dniu 12 września 2008 r.,
- uwzględniając oświadczenia złożone podczas sześciu spotkań na szczycie z udziałem głów państw i szefów rządów Unii Europejskiej oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów, które odbyły się do tej pory w Rio de Janeiro (28 i 29 czerwca 1999 r.), Madrycie (17 i 18 maja 2002 r.), Guadalajarze (28 i 29 maja 2004 r.), Wiedniu (12 i 13 maja 2006 r.), Limie (16 i 17 maja 2008 r.) i ponownie w Madrycie (18 maja 2010 r.),
- uwzględniając wspólne komunikaty z V szczytu UE-Meksyk (16 maja 2010 r.), IV szczytu UE-MERCOSUR (17 maja 2010 r.), IV szczytu UE-Chile (17 maja 2010 r.), IV szczytu UE-CARIFORUM (17 maja 2010 r.), IV szczytu UE-Ameryka Środkowa (19 maja 2010 r.) oraz szczytu UE-Wspólnota Andyjska (19 maja 2010 r.),
- uwzględniając porozumienie genewskie w sprawie handlu bananami zawarte pomiędzy Unią Europejską a Brazylią, Ekwadorem, Gwatemalą, Hondurasem, Kolumbią, Kostaryką, Meksykiem, Nikaraguą, Panamą, Peru i Wenezuelą oraz porozumienie w sprawie handlu bananami pomiędzy Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi,
- uwzględniając porozumienie ustanawiające stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Chile oraz partnerstwo na rzecz rozwoju i innowacyjności między Chile i UE,
- uwzględniając porozumienie o partnerstwie gospodarczym, koordynacji politycznej i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi oraz strategiczne partnerstwo pomiędzy Meksykiem a UE,
- uwzględniając zakończenie negocjacji w sprawie układu o stowarzyszeniu pomiędzy UE a Ameryką Środkową,
- uwzględniając zakończenie negocjacji pomiędzy UE a Kolumbią i Peru w sprawie wielostronnego porozumienia handlowego,
- uwzględniając wznowienie negocjacji EU-MERCOSUR mających na celu osiągnięcie ambitnego i wyważonego układu o stowarzyszeniu pomiędzy tymi dwoma organizacjami regionalnymi, który mógłby doprowadzić do pogłębienia stosunków i przynieść znaczne korzyści polityczne i ekonomiczne obu stronom,
- uwzględniając deklarację przyjętą przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w dniu 1 kwietnia 2010 r., dotyczącą porozumienia między UE a Ameryką Łacińską w sprawie bananów i jego wpływu na producentów państw AKP i Unii Europejskiej,
- uwzględniając wspólny komunikat z XIV spotkania ministerialnego Unii Europejskiej i Grupy z Rio, które odbyło się w Pradze w dniach 11-14 maja 2009 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 września 2009 r. pt. „Unia Europejska i Ameryka Łacińska: partnerzy na arenie międzynarodowej” (COM(2009)0495),
- uwzględniając dokument tematyczny z dnia 2 czerwca 2010 r., za którego pośrednictwem Komisja rozpoczęła proces powszechnych konsultacji w sprawie przyszłego kierunku polityki handlowej UE,

Czwartek, 21 października 2010 r.

- uwzględniając konkluzje Rady Unii Europejskiej z dnia 8 grudnia 2009 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską i Ameryką Łacińską,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 552/97, (WE) nr 1933/2006 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 964/2007 i (WE) nr 1100/2006 ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 z dnia 22 lipca 2008 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 552/97, (WE) nr 1933/2006 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1100/2006 i (WE) nr 964/2007 ⁽²⁾,
- uwzględniając porozumienie z Marrakeszu, ustanawiające Światową Organizację Handlu,
- uwzględniając oświadczenia konferencji ministerialnej WTO, przyjęte w ad-Dausze dnia 14 listopada 2001 r. i w Hong Kongu dnia 18 grudnia 2005 r. oraz podsumowanie przewodniczącego przyjęte w Genewie dnia 2 grudnia 2009 r.,
- uwzględniając sprawozdanie rady konsultacyjnej pod przewodnictwem Petera Sutherlanda przyjęte w styczniu 2005 r. dotyczące przyszłości WTO ⁽³⁾,
- uwzględniając deklarację milenijną Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 8 września 2000 r., która określa milenijne cele rozwoju (MCR) jako kryteria określone wspólnie przez społeczność międzynarodową w celu likwidacji ubóstwa,
- uwzględniając sprawozdanie ONZ z realizacji milenijnych celów rozwoju z 2009 r. oraz sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z dnia 12 lutego 2010 r. w sprawie realizacji deklaracji milenijnej, pt. „Dotrzymać obietnicy: przyszłościowe sprawozdanie prowadzące do popularyzacji uzgodnionej strategii działania zmierzającej do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju do 2015 r.”,
- uwzględniając ramową konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), protokół z Kioto do tej konwencji oraz wyniki XV konferencji stron UNFCCC (COP 15), która odbyła się w Kopenhadze ⁽⁴⁾,
- uwzględniając szesnastą konferencję stron UNFCCC, która odbędzie się w Meksyku,
- uwzględniając Kartę Organizacji Narodów Zjednoczonych, Powszechną deklarację praw człowieka, międzynarodowe paktów praw człowieka oraz Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, jak również Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturowych,
- uwzględniając Traktat z Lizbony, w szczególności jego art. 3 i 21, oraz kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając klauzule dotyczące praw człowieka zawarte w umowach zewnętrznych UE,
- uwzględniając program godnej pracy MOP oraz globalny pakt na rzecz miejsc pracy MOP przyjęty w drodze porozumienia globalnego podczas Międzynarodowej Konferencji Pracy w dniu 19 czerwca 2009 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 E z 26.11.2009, s. 126.

⁽²⁾ Dz.U. L 211 z 6.8.2008, s. 1.

⁽³⁾ „The Future of the WTO - Addressing Institutional Challenges in the New Millennium (Przyszłość WTO – wyzwania instytucjonalne w nowym tysiącleciu)”, sprawozdanie rady konsultacyjnej dla dyrektora generalnego Supachaia Panitchpakdiego (WTO, styczeń 2005).

⁽⁴⁾ Projekt decyzji UNFCCC -/CP.15, porozumienie kopenhaskie, FCCC/CP/2009/L.7.

Czwartek, 21 października 2010 r.

- uwzględniając Konwencję w sprawie eliminacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW), przyjętą w roku 1979 przez Zgromadzenie Ogólne ONZ, a także Protokół fakultatywny do tejże konwencji,
 - uwzględniając sprawozdanie Stiglitz'a i dokument podsumowujący konferencję w sprawie światowego kryzysu finansowego i gospodarczego i jego wpływu na rozwój, która odbyła się w dniach 24-26 czerwca 2009 r.,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0277/2010),
- A. mając na uwadze, że Ameryka Łacińska i Unia Europejska nie tylko dzielą wspólne wartości, historię i kulturę, ale również tworzą strategiczne partnerstwo,
- B. mając na uwadze, że na przestrzeni trzech ostatnich dziesięcioleci międzynarodowe stosunki handlowe Ameryki Łacińskiej uległy ogromnemu zróżnicowaniu, przez co starała się zmniejszyć swoją zależność gospodarczą,
- C. mając na uwadze, że Unia Europejska wzmocniła swoje stosunki gospodarcze i handlowe z Ameryką Łacińską, stając się jej drugim najważniejszym partnerem handlowym oraz wiodącym partnerem handlowym MERCOSUR-u i Chile; mając na uwadze, że zgodnie z danymi Eurostatu obroty handlowe zwiększyły się dwukrotnie między 1999 a 2008 r., przy czym przywóz towarów z Ameryki Łacińskiej wzrósł do 96,14 mld EUR, a wywóz towarów do tego regionu do 76,81 mld EUR, a wymiana usług wykazywała stały wzrost; mając na uwadze, że z powodu dramatycznych skutków kryzysu finansowego i gospodarczego wartości te zmniejszyły się w 2009 r. do 70,11 mld EUR (przywóz) i 61,57 mld EUR (wywóz), lecz znów zaczęły piąć się w górę w 2010 r.; mając na uwadze, że najwięcej zagranicznych inwestycji bezpośrednich (ZIB) w Ameryce Łacińskiej pochodzi z krajów europejskich,
- D. mając na uwadze, że choć Ameryka Łacińska może poszczycić się bogactwem zasobów naturalnych, jest jednym z regionów, którym nie udało się zwiększyć ich udziału w handlu międzynarodowym, a wręcz przeciwnie, traci go na rzecz bardziej konkurencyjnych i dynamicznych gospodarczo krajów azjatyckich,
- E. mając na uwadze, że kilka krajów Ameryki Łacińskiej zaliczono do trzech krajów najbardziej narażonych na skutki zmiany klimatu na świecie, oraz biorąc pod uwagę poważne konsekwencje procesów pustoszenia i wylesiania, a także wzrost liczby takich zjawisk, jak cyklony i wymieranie gatunków, które w dużym stopniu dotyczą Amerykę Łacińską, jak również konkretne, niepokojące i bardzo znaczące przykłady globalnego zagrożenia związanego ze zmianą klimatu, np. stan lasów deszczowych Amazonii i ryzyko stwarzane przez lodowce andyjskie,
- F. mając na uwadze, że zgodnie z danymi ECLAC-u można by jeszcze wiele osiągnąć w ramach redukcji ubóstwa, gdyż wskaźnik ubóstwa w Ameryce Łacińskiej zmniejszył się z 44,4 % w 2003 r. do 33 % w 2010 r., przy czym ubóstwo oraz migracja w coraz większym stopniu dotyczą kobiet, a także mając na uwadze, że zgodnie z danymi ECLAC-u i UNICEF-u prawie 63 % dzieci i nastolatków w Ameryce Łacińskiej cierpi z powodu ubóstwa,
- G. mając na uwadze, że różnica poziomów rozwoju tłumaczy fakt, iż handel między poszczególnymi krajami UE a krajami Ameryki Łacińskiej i regionu Karaibów (LAC) cechuje asymetria, jeżeli chodzi o rodzaj eksportowanych przez nie towarów; mając na uwadze, że wymiana handlowa pomiędzy tymi dwoma regionami podlega silnej koncentracji i że mimo ponad dwukrotnego wzrostu od 1990 r. rozwija się w wolniejszym tempie niż wymiana handlowa pomiędzy tymi dwoma regionami a resztą świata,
- H. mając na uwadze, że podczas szczytu UE-LAC, który odbył się w Limie w 2008 r. określono główne płaszczyzny partnerstwa strategicznego dla obu regionów w celu stworzenia sieci układów stowarzyszeniowych pomiędzy UE a różnorodnymi grupami integracji lokalnej; mając na uwadze, że na szczycie UE-LAC w Madrycie w maju 2010 r. osiągnięto duży postęp w pracach nad tym zagadnieniem i udało się odblokować wszystkie sektory negocjacji handlowych z krajami LAC, które pozostawały zablokowane w ostatnich latach,

Czwartek, 21 października 2010 r.

- I. mając na uwadze, że zamiarem stworzenia sieci kompleksowych umów – już obowiązujących, zawartych lub będących na etapie negocjacji – z różnymi grupami państw Ameryki Łacińskiej jest przyczynienie się do pogłębienia współpracy między oboma kontynentami przy jednoczesnym uwzględnieniu procesów integracji regionalnej realizowanych w różnym tempie,
- J. mając na uwadze, że PKB na mieszkańca w regionie wynosi od 1 211 USD na Haiti czy 2 635 USD w Nikaragui do 11 225 USD w Brazylii czy około 15 000 USD w Argentynie, Chile i Meksyku,
- K. mając na uwadze, że mimo znacznych postępów w zarządzaniu finansami publicznymi w wielu krajach Ameryki Łacińskiej zadłużenie, często przejęte w spadku po poprzedniej epoce, jest jedną z najpoważniejszych przeszkód na drodze inwestycji handlowych, rozwoju i stabilnego budżetu państwa,
- L. mając na uwadze, że Amerykę Łacińską cechuje powszechne pragnienie zwiększenia znaczenia gospodarczego regionu w gospodarce światowej oraz mając na uwadze, że Ameryka Łacińska zmniejszyła swoją zależność gospodarczą, aktywnie różnicując swoje stosunki gospodarcze; mając na uwadze, że w tym celu Europa powinna działać mądrze, aby zwiększyć swoją rolę bardzo ważnego partnera handlowego, oraz mając na uwadze, że Europa i Ameryka Łacińska podtrzymują zobowiązanie do dalszego zacieśniania strategicznych stosunków opartych na wspólnych zasadach, wartościach i interesach,
- M. mając na uwadze, że nowa europejska strategia handlowa dostosowana do strategii Europa 2020 powinna uwzględniać szczególną sytuację w Ameryce Łacińskiej,
- N. mając na uwadze, że warunkiem eksportu produktów z zastosowaniem inteligentnych technologii i produktów wysokiej jakości promowanego w ramach Strategii Europa 2020 jest wypłacalność klientów; mając na uwadze, że w interesie obu stron, porozumienia między Ameryką Łacińską i Unią Europejską powinny nadal przynosić wymierne korzyści społeczeństwom obu partnerów,
- O. mając na uwadze, że w 2004 r. doszło do wstrzymania negocjacji zmierzających do utworzenia strefy wolnego handlu dla 750 mln konsumentów z powodu sporu związanego w dużej mierze z dostępem eksporterów z MERCOSUR-u do europejskich rynków rolnych,
1. podkreśla, że Traktat z Lizbony określa politykę handlową UE jako nieodłączną i ważną część ogólnych działań zewnętrznych UE, która może odgrywać decydującą i pozytywną rolę w tworzeniu bogactwa, zacieśnianiu stosunków gospodarczych i politycznych między narodami i państwami, zapewnianiu pokoju i dążeniu do realizacji celów rozwojowych, środowiskowych i społecznych, a także podkreśla, że wszystkie te obszary polityki muszą się wzajemnie uzupełniać w dążeniu do realizacji celów określonych w Traktacie o Unii Europejskiej; uważa, że współczesna europejska polityka handlowa może odegrać ważną rolę w realizacji milenijnych celów rozwoju ONZ oraz w wypełnianiu międzynarodowych zobowiązań w dziedzinie praw człowieka, bezpieczeństwa żywnościowego oraz zrównowazenia środowiska;
 2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że stosunki handlowe z partnerami z Ameryki Łacińskiej stały się jednym z priorytetów Unii Europejskiej;
 3. podkreśla, że polityka handlowa jest ważnym narzędziem służącym realizacji celu międzyregionalnego partnerstwa strategicznego między Unią Europejską a Ameryką Łacińską; popiera w związku z tym utworzenie obszaru międzyregionalnego partnerstwa euro-latynoamerykańskiego opartego na modelu regionalizmu zgodnym z zasadami WTO;
 4. zauważa, że celem ściślejszej integracji gospodarki Europy i Ameryki Łacińskiej są obustronne korzyści; podkreśla, że zintensyfikowana i uczciwa współpraca handlowa powinna doprowadzić do tworzenia większej liczby lepszych stanowisk pracy w obu regionach i musi wspierać cel, którym jest wydajna pod względem zasobów, bardziej ekologiczna gospodarka; zauważa jednak, że wzrost obrotu handlowego nie powinien prowadzić do wylesiania i zwiększenia emisji gazów cieplarnianych;
 5. wzywa Komisję, aby aktywnie wspierała rozwój systemów sprawiedliwego handlu i obrót zarządzanymi w zrównoważony sposób zasobami;

Czwartek, 21 października 2010 r.

6. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że deklaracja madrycka wyraźnie uznaje zasadę niezawisłego prawa państw do gospodarowania swymi zasobami naturalnymi i regulowania ich eksploatacji, zaznaczając jednocześnie, że należy brać pod uwagę kryteria zrównoważonego rozwoju;
7. nalega, aby wszystkie kraje miały prawo ustanawiania mechanizmów niezbędnych do ochrony ich bezpieczeństwa żywnościowego oraz zapewnienia przetrwania i rozwoju małych i średnich producentów żywności;
8. wyraża przekonanie, że aby zwiększyć korzyści płynące z wzajemnych stosunków handlowych i dokonywać właściwej dystrybucji zysku z obrotu handlowego wśród ludności, rządy w obu regionach powinny przeznaczyć te zyski na zwiększenie dobrobytu społecznego oraz powinny powiązać politykę handlową z odpowiednimi reformami wewnętrznymi i strukturalnymi, w szczególności w dziedzinie życia społecznego i podatków, a jednocześnie popierać odpowiedzialność za reformy handlowe oraz dalej rozwijać i zwiększać zdolności instytucjonalne związane z handlem;
9. podkreśla, że konieczne jest wspieranie wdrażania specjalnie opracowanych dla danego kraju, uzupełniających strategii politycznych zwiększających możliwości wymiany handlowej pomiędzy zainteresowanym podmiotami, w zgodności z określonymi celami rozwoju; jest przekonany, że podstawowe znaczenie ma uruchomienie pomocy dla handlu oraz wykorzystanie wzrostu obrotu handlowego w celu sprzyjania rozwojowi;
10. z zadowoleniem przyjmuje korzystny rozwój wydarzeń w tych krajach latynoamerykańskich, gdzie nowe strategie handlowe i polityka dotycząca zasobów, którym towarzyszą reformy wewnętrzne, przyczyniły się do ograniczenia ubóstwa i nierówności, widocznego w poprawie ich współczynników Giniego, i uważa, że ten rozwój wydarzeń ilustruje warunki, w jakich polityka handlowa może mieć postępujące skutki dystrybucyjne;
11. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w Ameryce Łacińskiej poszukuje się nowych, ambitnych form współpracy gospodarczej, powiązanych z polityką społeczno-gospodarczą; apeluje do Komisji o wspieranie tego typu podejścia do integracji na osi południe-południe oraz o unikanie w umowach handlowych UE postanowień, które mogłyby osłabić pozytywne efekty takiego podejścia integracyjnego;
12. podkreśla, że należy korzystać z zasobów i pomocy technicznej, aby określić i finansować programy stwarzające lokalne i regionalne możliwości produkcji w celu zagwarantowania bezpieczeństwa żywnościowego oraz trwałego dostępu do rynków dla zmarginalizowanych wspólnot znajdujących się na najniższym szczeblu drabiny społeczno-gospodarczej oraz małych i średnich przedsiębiorstw;
13. wyraża przekonanie, że w ramach pomocy handlowej należy wspierać producentów w zmniejszaniu kosztów transakcyjnych, wynikających z przepisów prawa i związanych z przestrzeganiem norm w zakresie jakości, oraz że należy stworzyć programy, które pomogą firmom w procesie kontroli, testowania i certyfikacji;
14. podkreśla wagę nałożenia norm środowiskowych, identyfikowalności i bezpieczeństwa żywności na produkty rolne importowane na mocy porozumień między UE a państwami Ameryki Łacińskiej;
15. uważa, że dalsze zróżnicowanie handlu, obecnie opartego głównie na surowcach, oraz dalsze zmierzanie ku zrównoważonemu handlowi produktami i usługami o największej wartości dodanej ma ogromne znaczenie dla Ameryki Łacińskiej, aby mogła ona konkurować w skali światowej; wyraża przekonanie, że światowy transport powiązany z bieżącymi łańcuchami dostaw oraz z międzynarodowym podziałem pracy powinien uwzględniać aspekty środowiska;
16. wzywa do zacieśnienia współpracy pomiędzy UE a krajami Ameryki Łacińskiej, by zgodnie ze zobowiązaniami zawartymi w deklaracji madryckiej skoordynowały one wysiłki w celu szybkiego zawarcia ambitnego, sprawiedliwego i kompletnego porozumienia w ramach rundy dauhańskiej WTO; podkreśla, że wielostronny system handlowy oparty na otwartych i sprawiedliwych zasadach przyczyni się do wyjścia gospodarek światowych z kryzysu gospodarczego oraz do sprzyjania wzrostowi i rozwojowi, dzięki stopniowemu i zrównoważonemu ograniczaniu taryfowych i pozataryfowych barier w handlu – w odpowiednich przypadkach i zgodnie z zasadą specjalnego i preferencyjnego traktowania krajów rozwijających się – a jednocześnie skutecznie przyczyni się do redukcji ubóstwa;

Czwartek, 21 października 2010 r.

17. ubolewa z powodu środków protekcyjnych przyjętych w czasie kryzysu finansowego przez niektóre kraje Ameryki Łacińskiej, a zwłaszcza Argentynę; stale nalega na Komisję, aby poruszała z krajami Ameryki Łacińskiej kwestię dostępu do rynku;
18. podkreśla, że realizację ośmiu milenijnych celów rozwoju ONZ należy postrzegać jako kluczowe zadanie podczas prowadzonych aktualnie wielostronnych i dwustronnych negocjacji handlowych; podkreśla, że realizacja ponowionych zobowiązań zawartych w deklaracji madryckiej dotyczących milenijnych celów rozwoju i likwidacji ubóstwa na świecie wymagać będzie takich warunków prowadzenia obrotu handlowego, w których kraje rozwijające się w Ameryce Łacińskiej będą miały rzeczywisty dostęp do rynków krajów rozwiniętych i będą mogły utrzymać i rozwijać swój własny konkurencyjny przemysł wytwórczy i przetwórstwa żywności – warunków, w których wdrażane są bardziej sprawiedliwe praktyki handlowe i stosowane są surowe i wzmocnione przepisy w zakresie ochrony środowiska oraz praw socjalnych;
19. uważa, że Unia Europejska powinna starać się wysunąć bardziej atrakcyjną ofertę mającą na celu służyć interesom rozwoju gospodarczego naszych partnerów, aby zapewnić swoją obecność w regionie obok USA i Chin; jest przekonany, że oferta ta powinna zawierać oferty dodatkowe dotyczące na przykład budowania potencjału oraz transferów technologii; podkreśla również potrzebę szacunku dla partnerów UE i uznania ich niejednakowych potrzeb;
20. ponownie zwraca uwagę na znaczenie włączania klauzul dotyczących praw człowieka oraz norm środowiskowych i socjalnych do wszystkich umów handlowych zawieranych między UE a krajami trzecimi, w tym krajami latynoamerykańskimi, aby nadać spójność działaniom zewnętrznym, jednocześnie odzwierciedlającym interesy gospodarcze UE i propagującym jej podstawowe wartości;
21. podkreśla, że korzystne tendencje rynkowe wzdłuż całego łańcucha wartości muszą umożliwić osiągnięcie odpowiednich dochodów, a marże z zysku powinny być korzystne dla wszystkich podmiotów uczestniczących w całym łańcuchu wartości;
22. uważa, że konieczne jest nadanie naszemu partnerstwu handlowemu prawdziwie europejskiego wymiaru, intensyfikując wymianę między krajami Ameryki Łacińskiej i wszystkimi krajami europejskimi, w tym państwami z Europy Środkowo-Wschodniej; sądzi, że konieczne jest ujęcie w tej wymianie szerszego wachlarza dziedzin działalności gospodarczej;
23. podkreśla konstruktywną rolę, jaką powinny odgrywać przedsiębiorstwa z siedzibą w UE działające na terenie Ameryki Łacińskiej poprzez stosowanie wysokich norm w zakresie ochrony środowiska, praw socjalnych i zarządzania jakością oraz oferowanie uczciwego wynagrodzenia i bezpieczeństwa zatrudnienia;
24. jest świadomy wcześniejszych przypadków niewłaściwego postępowania przedsiębiorstw działających w Ameryce Łacińskiej, obejmujących degradację ekologiczną, przypadki nadmiernego wykorzystywania siły roboczej oraz poważne naruszenia praw człowieka; przypomina, że UE jako całość oraz przedsiębiorstwa z siedzibą w UE działające w Ameryce Łacińskiej powinny służyć za wzór postaw w zakresie praw socjalnych i pracowniczych oraz ochrony środowiska, w szeroko pojmowanych ramach przejrzystości i poszanowania praw człowieka, zapewniających ochronę wszystkim podmiotom; podkreśla, że europejskie przedsiębiorstwa wielonarodowe stanowią ważny element wizerunku UE w regionie i powinny propagować jej wartości, przestrzegając zasad społecznej odpowiedzialności biznesu;
25. przyznaje, że zawarcie porozumień WTO dotyczących handlu bananami ostatecznie zamknęło wieloletni spór z dostawcami bananów z Ameryki Łacińskiej i partnerskimi krajami AKP, mogłoby ułatwić postępy w negocjacjach w ramach rundy dauhańskiej oraz przyczyniło się do zakończenia negocjacji dotyczących różnych porozumień z krajami Ameryki Środkowej oraz z Kolumbią i Peru; niemniej wzywa do uwzględnienia zarówno zobowiązań podjętych w stosunku do partnerów AKP, jak i interesów producentów UE; wzywa, w celu uniknięcia przyszłych sporów, do zagwarantowania sprawiedliwego traktowania wszystkim partnerom handlowym w Ameryce Łacińskiej, włącznie z tymi, którzy nie zawarli porozumienia handlowego z UE;
26. przypomina, że umowy zawarte na szczeblu WTO oraz umowy dwustronne będące na etapie negocjacji z niektórymi państwami Ameryki Łacińskiej oddziałują na wrażliwe gospodarki regionów najbardziej oddalonych z powodu podobieństwa rodzajów ich produkcji rolnej do sektorów rolnictwa na kontynencie latynoamerykańskim; popiera zatem podejście, zgodnie z którym w stosunkach handlowych między UE a Ameryką Łacińską strategiczne i tradycyjne sektory regionów najbardziej oddalonych są chronione i podlegają odpowiedniej rekompensacie oraz są obiektem szczególnej uwagi, tak aby nie podważyć zobowiązań, jakie UE przyjęła w stosunku do tych regionów w europejskiej strategii dla regionów najbardziej oddalonych w 2009 r.;

Czwartek, 21 października 2010 r.

27. wskazuje na fakt, że podczas wdrażania wszystkich układów o stowarzyszeniu należy uwzględniać interesy obywateli oraz że ich wdrożenie musi być poddane ratyfikacji przez parlamenty w odniesieniu do wszystkich ich elementów, a mianowicie dialogu politycznego, współpracy i handlu;

28. zauważa pozytywne zakończenie negocjacji w sprawie układu o stowarzyszeniu między UE a Ameryką Środkową, który jako pierwszy przykład układu między dwoma regionami powinien przyczynić się, wraz z odpowiednimi towarzyszącymi strategiami politycznymi, nie tylko do bogacenia się, lecz również do dalszej integracji państw Ameryki Środkowej; przyjmuje do wiadomości decyzję Panamy o zapoczątkowaniu procesu włączania do Systemu Integracji Gospodarczej Ameryki Środkowej;

29. stwierdza, że w pozytywny sposób zostały zakończone negocjacje w ramach wielostronnego porozumienia handlowego między UE a Kolumbią i Peru; zauważa, że Boliwia postanowiła wycofać z Trybunału Sprawiedliwości Wspólnoty Andyjskiej skargę dotyczącą wielostronnego porozumienia handlowego; wzywa zatem poszczególne strony do zmierzania ku przyszłemu układowi o stowarzyszeniu, który będzie negocjowany ze wszystkimi państwami Wspólnoty Andyjskiej;

30. popiera wznowienie negocjacji w sprawie układu o stowarzyszeniu UE-MERCOSUR – jako że szybko zawarty układ o stowarzyszeniu tego rodzaju, mający niezwykle znaczenie i wpływający na życie siedmiuset milionów osób, byłby najambitniejszym na świecie porozumieniem międzyregionalnym – i podkreśla znaczenie głębokiego zaangażowania Parlamentu Europejskiego na wszystkich etapach negocjacji; jest świadomy tego, że kwestie związane z rolnictwem będą prawdopodobnie jednym z drażliwych tematów w ramach negocjacji; domaga się, aby import produktów rolnych do UE był dopuszczalny wyłącznie wtedy, gdy produkty te spełniają europejskie normy w zakresie ochrony konsumentów, dobrostanu zwierząt, ochrony środowiska i minimalne standardy socjalne; podkreśla, że należy osiągnąć wyważony rezultat zadowalający ostatecznie obie strony poprzez zapewnienie, że w negocjacjach zostaną w pełni uwzględnione ostatnie wydarzenia w gospodarce światowej, światowe wyzwania związane ze środowiskiem, takie jak zmiany klimatu, oraz dezhydraty i obawy Parlamentu;

31. wzywa Komisję do ścisłego zaangażowania Parlamentu w negocjacje dotyczące koniecznej aktualizacji porozumień z Chile i Meksykiem;

32. zdecydowanie popiera przyjęcie wspólnego planu wykonawczego dla partnerstwa strategicznego UE-Meksyk oraz negocjacje mające na celu ambitną modernizację stosunków handlowych z myślą o wykorzystaniu pełnego potencjału układu o stowarzyszeniu UE-Meksyk, który od momentu wejścia w życie umożliwił 122-procentowy wzrost obrotu handlowego;

33. zdecydowanie popiera mapę drogową i program roboczy dotyczące partnerstwa na rzecz rozwoju i innowacyjności UE-Chile oraz obustronnie zadowalające rozszerzenie w dziedzinie obrotu towarami i usługami układu o stowarzyszeniu, który od 2003 r. umożliwił podwojenie obrotu między Chile a UE;

34. podkreśla konieczność przeprowadzenia uprzedniej analizy oddziaływania skutków umowy z MERCOSUR-em ze względu na przewidywany wzrost eksportu mięsa do Europy – a mianowicie wołowiny o 70 % oraz drobiu o 25 % – które jest tańsze z powodu niższych wymogów sanitarnych, środowiskowych i społecznych;

35. wzywa Komisję i jej partnerów w Ameryce Łacińskiej do zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w ocenę przestrzegania zawartych w umowach handlowych standardów w zakresie pracy, praw człowieka i ochrony środowiska oraz do sprzyjania przeprowadzaniu regularnych debat z udziałem społeczeństwa obywatelskiego przewidzianych w układach o stowarzyszeniu;

36. jest głęboko zaniepokojony środkami ograniczającymi przyjętymi niedawno przez rząd Argentyny i dotyczącymi produktów spożywczych importowanych z krajów trzecich, w tym z Unii Europejskiej; uważa, że środki te stanowią w praktyce barierę pozataryfową, niezgodną ze zobowiązaniami w ramach WTO; w związku z tym apeluje do rządu Argentyny o likwidację tego nielegalnego obciążenia nałożonego na produkty spożywcze, które mogłyby stanowić negatywny sygnał i poważne utrudnienie dla toczących się negocjacji między UE a MERCOSUR-em;

Czwartek, 21 października 2010 r.

37. wzywa Komisję do uczynienia negocjacji handlowych bardziej przejrzystymi dzięki udzieleniu wczesnego dostępu do najważniejszych dokumentów i projektów układów wszystkim partnerom społecznym z sektorów, na które może potencjalnie oddziaływać wynik porozumień handlowych, przy jednoczesnym zastosowaniu standardowych procedur dotyczących dokumentów podlegających wymogom poufności, a także do ustanowienia trwałego i sformalizowanego procesu konsultacji z nimi;
38. zwraca uwagę na ważną rolę, jaką odgrywa Unia Narodów Południowoamerykańskich (UNASUR);
39. wzywa Komisję do rozważenia możliwości ustanowienia bliskiej współpracy między oboma kontynentami, w celu rozwijania nowej sieci kolejowej w Ameryce Łacińskiej;
40. przyjmuje do wiadomości decyzję o utworzeniu Wspólnoty Krajów Ameryki Łacińskiej i Karaibów (CELAC); wskazuje, że integracja regionalna jest kluczowym procesem pomagającym Ameryce Łacińskiej dostosować się do nowych globalnych wyzwań;
41. wyraża przekonanie, że ramy dotyczące handlu, energii i zmian klimatycznych powinny mieć względem siebie komplementarny charakter;
42. nakłania Komisję do wsparcia partnerów w Ameryce Łacińskiej w tworzeniu konkurencyjnych zakładów produkcyjnych o wartości dodanej; proponuje utworzenie regionalnych akademii handlu zarówno w regionach Ameryki Łacińskiej, jak i w państwach członkowskich UE, nastawionych na budowanie potencjału wśród MŚP poprzez udostępnianie szkoleń na temat warunków koniecznych do handlowania produktami, towarami i usługami rolnymi z regionem partnerskim;
43. nakłania kraje Ameryki Łacińskiej do poczynienia prawdziwych starań w celu zwalczania zmian klimatu, a w szczególności do powstrzymania wylesiania;
44. zachęca, by w ramach wsparcia UE dla targów handlowych UE-Ameryka Łacińska odbywających się w różnych krajach europejskich i latynoamerykańskich utworzyć platformę dla kontaktów i umów partnerskich, zwłaszcza wśród MŚP;
45. jest zdania, że kolejna reforma ogólnego systemu preferencji powinna uczynić go bardziej skutecznym i stabilnym, tak aby zagwarantować, że producenci z Ameryki Łacińskiej będą czerpać z niego potencjalne korzyści; uważa, że negocjacje dotyczące porozumień handlowych z krajami już korzystającymi z systemu GSP+ powinny brać pod uwagę stopień asymetrii uwzględniający w znacznym stopniu poziom preferencji, z jakich korzystają w ramach systemu GSP+; podkreśla, że żaden kraj nie jest zobowiązany do podejmowania negocjacji, a więc wszystkie kraje mogą nadal korzystać z systemu GSP+, dopóki spełniają odpowiednie warunki;
46. zauważa utworzenie przez UE nowego instrumentu inwestycyjnego dla Ameryki Łacińskiej, który powinien być przede wszystkim dźwignią do uruchomienia dodatkowych funduszy różnicujących inwestycje w Ameryce Łacińskiej mające pomóc w osiąganiu postępów w priorytetowych dziedzinach, takich jak solidny transport publiczny i systemy mobilności, oszczędność energii, energie odnawialne, edukacja i badania;
47. przyjmuje z zadowoleniem decyzję o utworzeniu Fundacji UE-LAC, która również na płaszczyźnie handlowej posłuży do umocnienia partnerstwa międzyregionalnego, zwiększenia jego widoczności i rozpowszechnienia jego pełnego potencjału;
48. uważa, że sformułowania zawarte w rozdziałach dotyczących ochrony inwestycji w umowach handlowych powinny przyczynić się do zaistnienia pewności prawa w celu zwiększenia inwestycji, umożliwiając jednocześnie rządóm spełnienie oczekiwań społeczeństwa w zakresie środowiska, ochrony zdrowia i ochrony społecznej;
49. uznaje znaczenie przeprowadzenia audytu długu zagranicznego Ekwadoru przez międzynarodową komisję i zachęca inne kraje do przyjęcia podobnego podejścia; wzywa Komisję i Radę do szybszego rozwiązania problemu długu zagranicznego niektórych krajów Ameryki Łacińskiej i Karaibów zarówno w stosunkach dwustronnych, jak i w ramach międzynarodowych instytucji finansowych;

Czwartek, 21 października 2010 r.

50. wzywa Unię Europejską do poparcia nowej koncepcji wspierania ochrony środowiska poprzez kompensatę strat w zakresie potencjalnych wpływów z handlu oraz do współfinansowania utworzenia pod auspicjami Programu Rozwoju Narodów Zjednoczonych proponowanego przez rząd Ekwadoru funduszu powierniczego Yasuni-ITT, którego celem jest zrekompensowanie obywatelom Ekwadoru odstąpienia od wydobycia ropy naftowej z pól położonych w Parku Narodowym Yasuni;

51. ponownie podkreśla, że Unia Europejska powinna aktywnie wspierać konkretnie te kraje rozwijające się, które korzystają z tak zwanych rozwiązań elastycznych zapisanych w porozumieniu TRIPS, tak aby mogły one zapewniać leki po przystępnych cenach w ramach krajowych programów w dziedzinie zdrowia publicznego;

52. wzywa Komisję do realizacji zaleceń zawartych w niniejszym sprawozdaniu w nowej strategii handlowej UE, zwłaszcza jeżeli chodzi o handel pomiędzy UE a krajami Ameryki Łacińskiej i Karaibów w przyszłości;

53. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Przymusowe eksmisje w Zimbabwe

P7_TA(2010)0388

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. w sprawie przymusowych eksmisji w Zimbabwe

(2012/C 70 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie liczne rezolucje w sprawie Zimbabwe, z których ostatnia została przyjęta w dniu 8 lipca 2010 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 11 Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, art. 17 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, art. 27 ust. 3 Konwencji ONZ o prawach dziecka, art. 14 ust. 2 Konwencji ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet oraz art. 7 ust. 1 lit. d) i ust. 2 lit. d) Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego,
- uwzględniając decyzję Rady 2010/92/WPZiB ⁽²⁾ z dnia 15 lutego 2010 r., przedłużającą do dnia 20 lutego 2011 r. obowiązywanie środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe nałożonych na mocy wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB ⁽³⁾, oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1226/2008 ⁽⁴⁾ z dnia 8 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 22 lutego 2010 r. w sprawie Zimbabwe oraz konkluzje dziesiątego ministerialnego dialogu politycznego między UE a Republiką Południowej Afryki z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie Zimbabwe,
- uwzględniając ratyfikowaną przez Zimbabwe Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
- uwzględniając sprawozdanie specjalnej wysłannik sekretarza generalnego ONZ do spraw kwestii osadnictwa Anny Tibajuki z lipca 2005 r.,
- uwzględniając umowę o partnerstwie między UE a AKP (umowa z Kotonu), podpisaną w dniu 23 czerwca 2000 r.,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0288.

⁽²⁾ Dz.U. L 41 z 16.2.2010, s. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 50 z 20.2.2004, s. 66.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 331 z 10.12.2008, s. 11.